

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Anden Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 106. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030266642064.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Thi Lappen i det field slig Vildbrad vel behager,
Hand icke vaanden er, men den til tacke tager;
Saa skade skeer ej, der jo noget Gafn kand føje.
Hand riimer saa derom oc lader sig vel nøje.
Hand siger; er hun kaald, maa Nissen Lemmend varme,
Bær frem du Acke min, det er ej ijldt i Tarme.
I samme mellom Loft den Torden strengt oc buldrer,
Oc med sin Liun-ild grom ofvr skov oc marcke skuldrer.
Hvo aarsag viide vil, sig *Physicam* studere,
Min Dag ej recker til, her blifve timer flere.
Det nærste lufte-rom en half Miil højt at acte,
Er temperered varm, det kand mand let betracte.
Thi var den alt for heed da Folk oc qvæget døde:
Oc var den alt for kold, stood langen Verden øde.
Naar Sool i høje-Chor med Sommeren opstiiger,
Den varme fra sig slaaer, oc da med heeden priiger,
Men naar hun vender sig, oc ned ad backen skriider,
Da borter varmen sig oc Kuld da Næsen biider.
Om Sommer Dagen bliid, sig rømmer nærste Stue,
Men Vintren snefrer den, naar hviide bier flue.
Tvert om, det mellem rom er trangt om Sommer-tjde,
Men Vinteren saa kaald sig stuuen mon for-viide.
I tvende nærste rom *meteora* varm oc kolde,
Naar du vilt see dig om, du finder mangefolde,
Der falder Stierne ned (vi Stierne skud det kalde)
Det er oc siunes som den skulde strax nedfalde:
Men er en rund-knyt røg i højden tænd oc fyred,
Som Skyen støder ned i Luften under styred.
Naar den saa farer ned, ret Stierne lig den klare,
Da Stierne ofven for ret siunes ned at fare,
Thi mand den icke seer en liden Haande-vending,
For røg som mellem er oc gjør den Øjen-blending.
Der ocsaa falder fra som ild optændte brande,
Der ned paa Marken slaaer oc bort i vilden strande.
Ja, i den under-plats mand *meteora* skuer,